

ŠVÝCARSKO PLÁNUJE ZMĚNU HYMNY

Ve Švýcarsku byla vyhlášena celonárodní soutěž na text nové státní hymny. Má nahradit současnou verzi pocházející z poloviny 19. století, která je některými považována za zastaralou a hlavně v rozporu se sekulárním charakterem této alpské země. Hymna, nazývaná také Švýcarský žalm, je vlastně modlitbou, která se výslovně obrací k Bohu. Podle zadání by nový text měl odkazovat ke švýcarské ústavě s jejím důrazem na demokracii a solidaritu. Vítěze vybere dvaceti pětičlenná komise sestavená z předních osobností z různých oblastí společnosti, kultury a sportu.

Podle sčítání lidu se ve Švýcarsku 39% občanů hlásí k římskokatolické církvi, 28% k církvi reformované, k jiným křesťanským denominacím se přihlásilo 6%, k islámu 4% a k jiným vyznáním 3%. Ke kategorii „bez vyznání“ se přihlásilo 20% Švýcarů. Podle průzkumu z roku 2000 však jen 16% respondentů uvedlo, že náboženství hraje v jejich životech roli „velmi důležitou“.

CHASIDÉ NEMAJÍ NOSIT ŠTRAJMELY Z PRAVÝCH KOŽICHŮ

Izraelský ultraortodoxní rabín Šlomo Pappenheim učinil překvapivé prohlášení, jímž vyzval chasidské Židy, aby se vzdali nošení

tradičních štrajmelů, tedy speciálních kožšinových klobouků, a nahradili je syntetickým materiálem. Zdůvodnil to odkazem na talmudické přikázání *tza'ar ba'alej chajim*, tedy nezpůsobovat zbytečné utrpení živým tvorům. Rabín dokonce označil nošení této pokrývky v dnešní době z pravé kožešiny za *chilul hašem*, tedy znesvěcení či urážku Božího jména, protože ten, kdo ji nosí, se přiznává ke krutosti, která je zvířatům pro jejich kůži způsobována. „Žijeme v době, kdy jsou lidé více přísní a dělají hodně rozruchu kvůli *tza'ar ba'alej chajim*. Proto musíme přestat s tímto zvykem ubližování zvířatům,“ řekl

Štrajmel nosí chasidské muži o šábesu či jiných příležitostech. Zdroj: Wikipedie.

podle listu Ma'ariv rabín Pappenheim. Štrajmely jsou v Izraeli jako neetické kritizovány již několik let, prohlášení rabína Pappenheima je významné tím, že vychází ze samého středu komunity charedim.

BOJ O KLÁŠTER NA HOŘE ATHOS

Na konci července se řecké policejní pořádkové jednotky pokusily proniknout do kláštera Esfigmenou na Hoře Athos, jednoho z dvaceti klášterů v této autonomní mnišské republice na makedonském poloostrově Chalkidiki. Jednalo se už o několikátý pokus vyhostit z Athosu mnichy, kteří jsou již od konce šedesátých let minulého

Nad klášterem založeným asi v 10. st. nyní vlaje černá vlajka s nápisem „Pravoslaví, nebo smrt“. Zdroj: www.esphigmenou.com.

století ve sporu s konstantinopolským patriarchou, do jehož jurisdikce Svatá Hora Athos patří. Kvůli jeho ekumenickým aktivitám jej obviňují ze zrazování pravoslavné víry. Vztahy mezi nimi se vyostřily v roce 2002, kdy ekumenický patriarcha Bartoloměj mnichům coby schizmatikům přikázal opustit klášter, ti však odmítli a opevnili se v něm. Média uvedla, že při posledním pokusu o vyklizení kláštera se mniši bránili házením kamenů a Molotovových láhví, což příznivci rebelujících mnichů na svých internetových stránkách odmítli jako propagandu. I po zásahu mniši v klášteře stále zůstávají.

BUDDHISTICKÝ DAV NAPADL MEŠITU

11. srpna dav buddhistů napadl mešitu v hlavním městě Srí Lanky Kolombo. Jednalo se o další ze série útoků ze strany buddhistické většiny na muslimskou menšinu v zemi. Dav vrhal na třípatrovou mešitu v centru města během večerní modlitby kameny. Jednalo se o novou mešitu, která byla postavena teprve před měsícem po té, co jinou mešitu buddhističtí radikálové donutili zavřít. Při incidentu bylo zraněno dvanáct lidí včetně dvou policistů.

Muslimští ministři v současné vládě prezidenta Mahindy Radžapaksy ve společném protestním prohlášení uvedli, že podle jejich mínění „vlažné a neefektivní opatření přijatá policejními orgány v předchozích případech povzbudila některé extremistické skupiny, které se zjevně rozhodly vyvolat v zemi chaos.“

CÍRKEV SJEDNOCENÍ SI PŘIPOMNĚLA ROK OD SMRTI SVÉHO VŮDCE

Asi 25 tisíc stoupenců Reverenda Moona ze 70 zemí světa se v pátek 25. 8. v Soulu sešlo, aby si připomnělo roční výročí smrti zakladatele Církve sjednocení. Další stoupenci událost sledovali přes on-line vysílání na stránkách Mírového světového centra Cheong Šim, které je vzdálené 60 km hlavního města Jižní Koreje.

Na ceremonii hovořila vdova po Moonovi Han Hak, která vyzdvihla svého manžela jako muže, který se obětoval, aby svůj život zasvětil vytváření mírového světa pro celé lidstvo. Mezi řečníky byl i ctihodný Seongta, představený buddhistického chrámu Bulguk v jihokorejském městě Gyeongdžu, který na adresu zesnulého pronesl, že „slova jako mírový aktivista, filozof, pedagog a mesiáš nejsou dostatečná, aby jej pospala.“

Na ceremonii chyběl nejstarší žijící syn Moon Hjun-džin, který vede právní spor kvůli obchodním záležitostem s církví. Zdroj: <http://www.tparents.org>.

ZEMŘEL ROBERT BELLAH

31. července 2013 zemřel ve věku 86 let americký sociolog náboženství Robert Bellah. Význam tohoto badatele zdůraznil Bellahův žák a spolupracovník prof. Mark Juergensmeyer ve svém nekrologu, v němž se zamýšlí nad tím, jak „Robert Bellah změnil vědu o náboženství“. Průkopníkem ve svém oboru se podle něj stal hned třikrát. Poprvé v roce 1957, kdy publikoval svou studii o náboženství v Japonsku v 17. stol. V ní pro japonský buddhismus, konfucianismus a šintoismus učinil to, co Max Weber pro křesťanství ve své „Protestantské etice a duchu kapitalismu“. Ukázal, jak určité hodnoty vlastní náboženskému myšlení dláždí cestu sociálním transformacím, zde konkrétně k japonské industrializaci a globálnímu ekonomickému úspěchu. Podruhé to bylo v roce 1967, když publikoval svou slavnou stať o „občanském náboženství“ ve Spojených státech amerických. Posledním velkým počinem byla jeho kniha *Religion in Human Evolution*, v níž sleduje vývoj náboženství od nejstarších dějin lidstva až po tzv. axiální věk (6. st. př. Kr.). Zde Bellah ustanovuje nový předmět religionistiky: globální náboženství. Nečekaná smrt přerušila jeho práci na pokračování tohoto díla, v němž se chtěl věnovat dalšímu vývoji náboženství až do moderní doby.

GALLUPŮV VÝZKUM RELIGIOZITY A ATHEISMU VE SVĚTĚ

Gallupův institut v červenci publikoval výsledky mezinárodního průzkumu religiozity „Religion and Atheism Index“. V něm jsou srovnány data z 57 zemí světa v roce 2005 a 2012. Respondenti z těchto zemí odpovídali na otázku, zda se považují za „náboženské osoby“, „nenáboženské osoby“ nebo za „přesvědčené ateisty“ bez ohledu na to, zda a jak často navštěvují nějaké bohoslužby. Podle výsledků počet „náboženských osob“ klesl mezi srovnávanými lety o 9%, zatímco počet „přesvědčených ateistů“ stoupl o 3%. Ve čtyřech ze sledovaných zemí klesl počet religiozních lidí o více než 20%: ve Francii, Švýcarsku, Irsku a ve Vietnamu. Česká republika má podle tohoto výzkumu třetí největší index ateismu hned po Číně a Japonsku. Mezi „top ten“ religiozních zemí patří např. Ghana, Arménie nebo Brazílie.

Připravil Miloš Mrázek podle „WorldWide Religious News“, s přihlédnutím k jiným zdrojům.

NA PŘÍŠTĚ 4/2013

V posledním čísle letošního ročníku Dingiru budeme sledovat, jak spolu souvisejí **náboženská a národní identita** v řecké, ruské, české nebo třeba tibetské společnosti.